Гей, снилося мені село весною,
Вінки садів, черемхи білі квіти,
І кучеряві верби над водою,
Шо в тихі хвилі затопили віти.

Бачу: пастух товар додому гонить,
Останній промінь гасне за верхами,
А тишина така, що дзвоном дзвонить.
Лиш синій дим снується над хатами…

А серед піль стежиною вузькою,
Понад ячменів та пшениці море,
Пливе твій дух, задуманий співаче,

І ловить в душу шуми над водою,
Садів розцвілих сонні розговори
Та звук сопілки, що у лузі плаче.

***